

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôl'a acést'a va esi de dôiue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in colo o data pe septemana, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se priimescu in tôte dilele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a. Unu esemplariu costa 15 cr.

Tôte siodieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului: Aradu, Strai'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tace timbrale.

Chiamare la abonare!

Norocu! norocu! sà dèe Ddiu! pace 'n tiéra! gràu la véra! orzu si papustoiu, cépa usturoiu! mazere pasula, sà fia destula! garduri cu colaci, lapte, untu la vaci! campulu sà rodéscà! nati'a traéscà! sà-si aduca-a-minte, ca si mai 'nainte, de baditi'a gura dulce, care candu in satu se duce, stà totu satulu, se uimesce, despre câte povestescè.

Haidati! haidati! si nu me incungiurati, cà nu-su eu celu necuratu, care sbóra peste satu; cà me sciti bogàtu de bine, cà-su voinicu ca ori si cine; sciu povesti si glume multe, pentru domni si dómne culte, si le spunu eu bucurosu, numai sà fiu sanetosu; déra pentru ostenéla, fòre picu de 'ngaduéla, m'asi rogá cu aplecare, sà tramiteti fia-care, câte 6 florinti buni, pe dôiuesprediece luni; ér pe siése luni mi-ti dá 3 florinti, nemicu alt'a. Dela cei ce-su mai sormani, nu poftescu atàti'a bani, sà tramita de-o cam data, pe trei luni numai o rata: unu florinu si cincii pitiule, si li spunu glume destule, si-a-poi déca mai voescu, si de-aci li mai glumescu, se 'ntielege — de platescu.

Grabiti, grabiti, cà de nu, amblati globiti; eu asceptu cu doru si sete ca si musc'a pe pariete.

„Gur'a Satului“,

d'in cetatea-Aradului.

Hanzi cu Gavrila.

Hanzi: Mégis, mégis mai Gavrila, mare lucru lucratu domnii nostrii dela Butea-cu-pesce, che facutu ele unu sabia asiè frumosu si tramisu lui Gerim Bas'i dela Ticigradu, in semnu de cunosciintia, pentru che batutu elu pe dusimanulu vunguriloru.

Gavrila: Hei Väter Hanz! da inca talienii ce lucru mare lucratu, candu au ospetatu pe puii de unguru cu portocale putrede si ouè clocite. . . .

In Constantinopole.

Coconiti'a: Vina mama si vedi, ce fetiori frumosi cu haine de auru trecu pre strada!

Mam'a: (privindu). Da nu vedi scumpa, cà hainele acele-su unse cu galbanustu de ou?! . . .

Gorespundintia.

Responsulu lui „Gur'a Satului“ la scrisòrea lui „Cocostu-rosiu.“

Cinstite Cocosièle!

Nu te-i superá cum-va pe mine, cà-ci asiè tardiu me indaretnicescu a-ti serie? Iérta frate! scii tu cà multe-su necesurile ómeniloru, déra totusi totusi sà nu díca lumea, cà-su maretiu de tine, pr'in câte tôte, éca-mai 'ti stau la dispusetiune, sà-ti deslucescu tóta tréb'a cu neivirea mea, cea atàtu de neesplicavera pentru tine. Me intrebasi, draga Dómne, despre pricin'a neivirei mele in unu picu de tempu óre-care.

Da! nu m'am ivitu ce-e dreptu! si vrei sà scii pricin'a? O cà tu hàbàucu mai esci! Tu gandesci cà tôte mergu numai asiè pe coteorozitura, ca in gàiariulu teu. Éca cum merge tréb'a pr'in lumea mare!

O pricina credu cà si tu o scii, cà adèca eu sam unu viju betranu, si ca atare ne-amaco de a fugi si sari asiè iute, ca cocosièii cei tinari; si pontu aceea totu m'asi fi trasu eu cum-va pe tru de a-ti face vedint'a, de n'astamintrea baremu odihni. . . in candu in candu. Numai alt'a a fostu bub'a!

N'ai vediutu tu, m'ai omu de potea: cum amblau pre atunci spionii pr'in tiéra dupa *daco-romani*? hei! că minte este a-iei in capulu betranului! séu ce gandesci? sà me fia pusu posn'a s' sà fiu mersu atunci pr'in tiéra pe la povesti, dupa obiceiulu meu, sà fiu vorbitu, scii tu câte ceva, la ce taie pop'a limb'a, sà te fi uitatu atunci, cum mi-ar fi cercetatu colib'a, cum mi-ar fi rescolitu sdrentiele, s' aflandu póte d'in intemplare vre-unu creitiariu reu, de alu lui Kossuth, cum m'ar fi mai dusu la puscaria, — s' óre m'asi fi mai reintorsu eu candu-va la colib'a mea?

Dér ast'a mai erá ce erá, numai me toteam de alta pacoste, sà nu o patiescu cum o pati mosiulu Ibasfalénu cu unu ardelénu, ce-i aruncase manus'a, s' lu poftise la duelu; a-poi cam aslè mergendu tréb'a, cu tóte că mi s'ar fi imbiatu Tand'a s' Mand'a de ajutanti, totusi erá rusine pe mine, sà me batu cu nu sciu cine, mai virtosu d'in pricin'a, că nu poteam ritirá ca mosiulu, căci sum vetavulu satului.

Dér ast'a tréca duca-se, numai am avutu, spunendu-ti totu dreptulu, fórte multu de lucru cu priimirea baniloru de prenumeratiune, cu iscalirea loru in protocóle, cu tieneroa restantieriloru in evidendia, s' câte alte ciguri-miguri.

Dér s' ast'a calea valea, numai fiindu eu cam betranu, a-poi cetindu-ti glumele tale cele desperate, m'am pusu pe ganduri posnasie: n'ar fi bine óre sà urmamu s' noi, cesti prosti, esemplulu „Albinei“ celei cu-minte: *nu-e Geschäft? sanatate buna natia!* . . .

Dér dela o vreme as' fi scapatu s' eu de gandurile aceste rele s' as' fi mai venitu in ori, ca *de proba*, sà mai iau lumea in capu, inse mai avusem s' alte incalceli, cari nu me lasau sà facu neci unu pasiu macar de a-casa, precum intre altele, a fostu s' galeév'a diplomatiloru fore diplóme, pentru care trebuí sà dau sfaturi unui'a s' altui'a, că-ci cum e s' Ondrasiulu est'a, nu scie, sormanulu, ce sà faca cu politec'a, s' o bage in téca, ori sà o sórba cu lingur'a, séu sà o manance cu furcut'a ca pre unu papricasiu ungurescu.

Dér sà vedi, s' ast'a ar fi fostu inca lapte cu colacu numai, ci me a-duse in confusia mai alesu poruncél'a cea mare venita dela Kriegsministerulu nostru, sà siéda hom-verdii pe a-casa, ca la casu, candu ar veni *muscele*, — sà apere pre marele s' puterniculu Tus'a, nu cum-va sà-lu pape, că ar fi mare paguba de elu!

Aste s' alte multe sunt pricinile, fetulu meu, (cari numai la urechia ti le potu spune.)

Er de conduit'a mea pe viitoriu, ce sà-ti mai spunu? că éca-me inca n'am tabaritu. Numai acum'a sà te vedemu pre tine, unde te-ai ascunsu, de nu voesci sà ni mai canti? Ai regusitu? atunci te 'nvetiamu unu lécu: ia miere, de care face magariulu, fà-ti zama s' bea, s' de locu ti-va trece. Ti-a taiatu cine-va cioculu? du-lu la uzu fauru, sà ti-lu adauga. Ti-a inghiatiu crést'a? puneti o chivera de honvedu in capu! Ti-a taiatu ungerii pintenii, sà s'i puna la ciobótele loru? Mergi s'i-baga la fisicalasiu.

Dér de cum-va ti-a taiatu cine-va grumadii s' a facutu papricasiu d'in tinè pentru sér'a de San-Vasiu, atunci nu-ti potemu dá neci unu sfatu, de câtu sà-ti dicemu, sà-ti fia carnea usióra, ér' penele sà-ti sbóra spre ceriu!

S' o revedere fia s' la — Filipi!

Me recomendu cu plecatiune, ori tie, ori umbrei tele.

„*Gur'a Satului*“ celu viu.

O colinda moderna.

No acum jucutiloru,
Voi contribuentiloru,
Laudati s' cantati, s' ve bucurati! (a se repeti.)

Cà legea de constitutia
Croita pe contributia
Se votéza, sanctionéza, s' esecutéza (a se repeti.)

Candu voi nu platiti portia,
Ve 'mbiemu cu jucutia;
O 'ncassamu, ve esecúamu s' totu licitámu. (a se repeti.)

Gazd'a cu gazdariti'a,
Slugele cu slujnic'a,
Toti se canta, se vaieta, s' ne blastema. (a se repeti.)

Dér jucutiului nu-i pasa,
Numai diurnulu sà-i ésa,
Vinde vac'a cu vitielu cu pretiu bagatelu. (a se repeti.)

Déca vac'a nu-e destula
Se mai duce s' in siura,
Vinde gràu, vinde secara, bucura-te tiéra! (a se repeti.)

Candu bucate nu mai sunt,
Paie, otava, s' fènu,
Tóte se vindu, tóte 'n daru, darea cresce multu amaru!
(a se repeti.)

Candu s' aceste s'au gatatu,
Cauta că sunt sdrentie 'n patu,
Vindemu s' licitámu éra, vivat asta tiéra! (a se repeti.)

Candu acest'a contingentu
Nu s'ajunsu la esecuentu,
Cauta 'n podu, cauta 'n camara, că va aflá éra. (a se repeti.)

Cósa, sapa s' ciubèru,
S' o grebla cu colti de feru, —
Dà cu ele 'n topitória, că darea e mare! (a se repeti.)

Copiii flamendi desculti,
Se 'ntorcu pe 'nga tatii dulci,
Suferu toti cu bucuria pentru bét'a patria. (a se repeti.)

Anulu nou vine grabindu,
Afla pruncii sgriburindu:
Nu e farina, nu-e slanina, nu-e focu in culina! (a se repeti.)

Mai vina s' colindasi,
Sà-li dai bani, crucerasi,
Dupa clisa s' colacu; — dér voru capetá unu dracu!!
(a se repeti.)

Anulu nou fia manosu,
Sà-lu ajungemu bucurosu,
Cà-ci la fine jucutiú vine s' duce totulu cu sine!!
(a se repeti.)

Critica s' cartéla.

Musa! te drindu de chica,
Sà facemu o critica
Ori catu de mitutica
Pe lucruri d'in clerica.

*

Asiè, Dieu, — pe lucruri d'in clerica. Cà-ci dupa ce betranii natiei, obositi in luptele soci, s'au pusu sà dórma somnulu trandaviei nationale, au socotitu bunii mei betrani, că va sà li via vre unu poetu nebunu, care sà li cante: „Dormiti maretie umbre!“ s' cu cantari de aceste sà-i mai alulue.

Dér amaru s'au inelatu!

Éca, „Societatea de lectura a tenerimei dela institutulu pedagogicu-teologicu gr. or. d'in Aradu“ venise in coru sà li cante la urechi: „Descépta-te romane!“

Ei s' ce bine a facutu! . . .

Aceste nobile surcele, in iperzelulu loru, inse ce-va au mersu pré de parte, candu cu „Invitarile loru“ au batutu alarm'a catra romanii d'in tóte patru anghiuire.

Ati perdutu d'in vedere, fratiiloru, că sunetele vóstre nu sunt inca atátu de barbatesci, ca sà aveti pretenti'a a strabate cu ele in tóte partile romane; ati perdutu d'in vedere, moralistiloru, modesti'a, ce atátu de bine se siéde unoru teneri ca Dvóstra; ati mai perdutu d'in vedere, studentiloru greutata inceputului, cari poteau sà vi puna in jocu basardu tóta întreprinderea altu-cum nobila, s' vedeti mancandu o data rusinea cu lingur'a: nu erá mai bine óre, ca ea sà remana

numai între noi, și să nu-o mai împartirau și cu mulți alții, veniți plini de iluzii pentru — *lucruri mari*?! . . . În sversitu ati perdutu d'in vedere, că pre publiculu nemultiunitu alta data nu-lu mai prindeti neci cu mhere de fagu.

V'ati luat dupa fumurile lumei moderne.

Lasati-le peccatorulu!

Tiparirea și speduirea costisitoria a „Programei“ a fostu pentru asta data *lucsu*.

Candidati de luminatori ai poporului romanu scóteti luc-sulu d'in mediuloeculu vostru și de-acum incai premergeti cu bunu exemplu; că-ci in genere luc-sulu ingrôpa pre betulu poporu romanu.

Ajuncea „Program'a“ publicata in cutare fôia, precum s'a și facutu in „Albin'a.“

Éra tiparirea și împartirea „Invitariloru“ pare că s'a facutu à la reclamele moderne.

Bine, déra pe dosulu reclameloru de adi de regula se chipzuesce: „Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus.“

Ati voitu ast'a?

Și ce faceati ôre, ve rogu, spuneti-mi, déca, de exemplu, in urmare celor multe invitări împartite la frundia și la érba, ar fi concursu o mare suma de curiosi de pr'in provincia? Unde i-ati fi asediati pre toti? In sai'a cea „mare“ a institutului, care dejă éra nadusita de feli de feli de Aradani? Ori i-ati fi lasatu pre a-fore in frigu să se faca cotorôgie (tremurici) d'in ei? V'ati ganditu la ast'a?! . . .

Precum a priori ati potutu scîi, și a posteriori v'ati potutu convinge, aveati Dvôstra destula massa de romani d'in locu, pre care să nisuiti a o desceptă d'in letargia, și desceptata o data ast'a, — decum-va adica vi va succede, — a-poi să mergeti mai de parte!

Déra să fiu dreptu, voiu, ca d'in tôte aceste nu numai „Comitetulu arangiatoriu“ să intieléga, ci eminaminte și dlu profesore conducatoriu chiaru.

Cârma buna, tôte bune.

Și „dela capu se impute pescele!“

* * *

In diu'a anunçiată pe la amédi vedu 2 teneri, ducendu dela Dogariu 2 flamure mari in susu spre piatia.

— Cine sunt acei teneri?

— Unulu e d o m n u l u subpresedinte dela „Societatea de lectura a tenerimeii“ debutante, éra cel'a-l-altu e domnulu conducatoriu alu corului.

A, asé déra duciu flamure pentru decorarea salei.

Eram acum curiosu a scîi: ce feliu de standarte potu să fia: unguesci ori romanesci?

Tenerii erau dejă cam indepartati de mine, déra vedindu că le duciu împaturate bine, cu o sfiela duhovnicéscă și asé, ca pe de-a forsiulu, am datu cu socotél'a, că acele in fondulu loru trebe să fia romanesci.

Mi-a placutu multu însufletirea pentru scopu a domnului subpresedinte, că s'a dedioslu a face asta data pre servitoriu lu comune diu'a la amédi, pe sub paratii resfedinciei episcopesci, și de-a lungulu strateloru cetatiei.

Despre Dsa neci macar fia-iertatulu Moise Bot'a nu ar fi potutu dice, că:

„Nu este zelu,

Neci căcu inr'unu purceiu,

Zapacitu de unu anu!“ . . .

Nu le am vedutu inse acele stôguri neci in sala, neci pe-a-fore.

De siguru, séu că s'au aflatu potate de ôrosi-eaci closee malibôse, séu că dlu profesore conducatoriu, ca venitu d'între sasii Ardelenesci și pr'in vamaare mai circumspectu ca tenerii invapaiati, de frie'a uaguritoru le va fi aruncatu in podu, spre mai departe odihna a loru.

Fia fi fostu ori-curu, mi pare numai rou de trud'a cea sedarnica a dlui subpresedinte și a ortacului seu.

Am aflatu inse ambitulu institutului înmuniata. Cu startiu? Ba! ci cu transparente, precum sunt: „Voiesce și vei poté!“

— „Descépta-te romano!“ — „Luminéza-te și vei fi!“ — „Uniti-ve in câgutu, uniti-ve in sentiri!“ Totu atâte frase romanesci, ce stau bine pe harfia! . . .

Éra in limbrulu salei am vedutu pe paréti nescă fia-murele de papiru și cel'a-va icône nationali cu 2 cesaro-regesci, — dreptu remasie dela omori'a „Asociatiune Acadana pentru scurtarea și belitur'a poporului romanu.“

Inceputulu fuse ce-va mai bine preste ôr'a defisa, a buna séma numai d'in curtenire catra aristocratii natiei, cari, spre a-si aretá aristocratia loru și spre a dovedi lumei, că mosii stramosii loru nu au portatu opinci, pururi'a vinu cu o ôra mai tardiu, de ce sunt asceptati.

Ca la unu actu cu spiritu și caracteru literaro-national-nicescu — adi singurulu semnu de viétia romanéscă in Aradu — se adunara multime de ômeni d'in tôte paturele societatiei romanesci de a-iei. Care să fia pricin'a unei asie mari adunaturi nu potemu scîi cu tóta certitudinea. Se dà inse cu socotél'a, că tóta pricin'a ar fi fostu împregiurarea, că intrarea a fostu *gratuita*.

A-poi se scie de comunu, că romanii cam intr'a-colo tragu, unde potu să mance bine, să bec bine, să-si petréca bine, să cetésca diurnale, să véda lucruri nôue, déra tôte *gratisu*.

S'au pacalitu inse, căci teologii fura atátu de isteti, de asediara o masutia la intrarea in sala, unde érá să se tiena siedintia, și a-nume spre acelu scopu, ca să se priimésca pre dens'a ofertele marininosé, ceea ce a și succésu; că-ci de sila de mila — să nu difu de rusine — a trebuitu să se arete fia-care cu câte ce-va, că-ci buna cuvintia îi provocá la contriburi. Vorb'a e inse, că nu tôte contribuirile s'au pusu pe révasiu, și asie socotél'a pôte fi cam dupa placulu cassariului.

Adunandu-se publiculu celu numerosu de ambe secsele intr'o sala pretiasa „mare“, déra in proportiune cu numerulu celu esorbitante, de totu mica, se produse o imbuldiéla, încátu neci cu téséulu nu ai fi potutu produce o mai mare indesuire: curgea apa d'in paréti asie erau de pressati, ca totu atâte heringe de cele holandese. De se intemplá cum-va să vina pre a-colo și vre-o facia basericéscă, mai că neci nu avea locu unde să siéda, déca nu cum-va se suiá pe galeria, între preparandi și servitorie. Altu-cum neci nu trebeu să se intereseze Santiele loru de asie ce-va. Este pré pucinu, ma déra si dediositoriu pentru nescă santi parinti, să se demita si ei a merge să véda: cum progreséza tenerimea? ce sperantie sunt legate de ea? ce trebeu îndreptatu? si ce trebeu imbarbatatu? Chiamarea Santieloru loru e alt'a, ceea de a face Geschâfturi, intrige, confusiuni, éra nu să se intereséze de mladitiile tonere, cari sunt sperantia venitoriu lu, nu de progresulu basericescu si scolariu.

Dér fia-li de ajunsu atát'a de asta data, si să trecemu la ordinea dílei, respective a serei, să vedemu, cum a decursu memorat'a siedintia? ce productiuni minunate s'a esecutatu intr'insa?

Déca ne dimitemu la asie ce-va, a-poi nu potemu să nu clasificamu productiunile, asiedindu-le in ôre care ordine graduata, incependu dela mai frumusu in diosu.

Ne vomu margini déra a memorá cele ce au frasu mai tare atentia publica, si adica dupa numeruslu:

1) Inveluitulu cu mestecatulu celu de deschidere: câte-va strofe d'in „Descépta-te romane“ cantate, a-poi Cuventulu de deschidere restitu, si éra câte-va strofe d'in „Descépta-te romano“ cantate. Unu adeveratu amalgamu de mixtum compositum!

2) Disonantia neasceptata tonnai in „Descépta-te romane!“ esecutata astu-modu de Corulu vocalu, spre rumperca urechiloru, éra nu spre desceptarea celoru adormiti.

S'a inceputu diosu, si s'a continuata a-poi mai susu cu câte-va tonuri.

Betulu conducatoriu alu Corului *L. Sîmpetianu* érá in posiria popii, care si-a perdutu painitulu.

Déra nu éru de vina, ci caus'a perderei tonului fundamentulu a fostu numai intrerumperea cantarei p'in rostirea Cuventulu de deschidere, ce o am îndegatatu-o la pantulu 1)

3) Scartierea ustiei, esecutata cu tóta promptitudinea sub tóta durat'a siedintiei, atátu de cel cari intrau, câtu si la cei ce estau. Efectulu ce l'a produsu lu voru scîi spune mai bine cei cu erorii delicate si fini, că-ci de siguru li s'eru fi tulburatu câtu de câtu. Se privá publiculu de a-ésta placere de cum-va se scotera ustiele d'in tîmbi, si se înlocuiau cu unu lepedeu. Astu-feliu inse meritulu este alu Comitetulu arangiatoriu.

4) Gâguitulu unoru gâsco *sorb* și *rosôre*, cari sub totu decursulu siedintiei se produsera de minune, esecundu in ple-dorria, asie câtu abrageau atentia si celoru ce ar fi voitu să asculte alta-ceva. Si fiindu că la repetite provocari d'in partea unoru vecini asistenti, totu nu încetara a se produce,

merita a li se dá unu testimoniu cu calculi de eminentia d'in cultu'a gaseasca. Cu aceea adaugere, cá s'ar poté aplicá de profesorie la o universitate de gásee.

5) Tropotele preparandiloru si a servitóriiloru do pe galeria, cari inea fórté multu au adausu la reusitu lu splendidu alu siédintiei. Déa ast'a inea mai tréca dáca-se, cá-ci ihu sciamu noi, cá asié are sá fia la romanu.

Ar mai fi de laudatu extra conducatoriul societatiel' sub a caroru circumspectiune s'a determinatu materi'a pertractanda, si cari faurira o astu-feliu de programa, ce de minune convine cu caracterulu si principiile profesate de teologi ortodoci. buma óra cum fu si poes'a anti-cofesionale „*Esce unitu séu neunitu*“? in care se dá si o lécsitate pentru episcopi, acum rostita pr' unu subalternu teologu; si unele versuri de amoru s. a. l. Na cum-va tacie'a acést'a a fostu óre caus'a neivirei fecieloru basericesei? Déca dá! atunci ca competente trebuiau sá impedece o siédintia publica cu astu-feliu de programa, éra nu sá-si arete displacerea pr'in pré stralucit'a lorú absentia.

Altu cum cele-l-alte au mersu bine, indestulindu publiculu preste asceptare, cu deosebire a escelatu Corulu, in „Tatarulu“ si cantaretii in solo.

Leuc'a ne-a multumitu: neci inimiculu lui nu póte spune cá s'ar fi portatu ca, cum ar fi fostu lovit cu — leuc'a, *Ionasiu* atátu de viu a declamatu, cátu credeam, cá in acea séra numai a iesitu d'in stomaculu chitulu biblicu. *D. M. Ardelénu* ne-a amusat cu modulatiunea tonulu si cu gesturile corespondentórie.

D'intre debutanti si declamanti inse partea leului érá sá fia pre cátu dupa tienst'a usióra si nefortiatu, pre atátu si dupa modulu de vorbire si gesticulare celu naturalu, a eroulu seroi, a lui *R. Ciorogariu*, de cum-va elu, séu ortaculu seu *V. Hamsea* si-sciá mai bine rolulu de rostu.

Altu-cum *V. Hamsea* avea óresi-care elegantia in aretare si tienst'a sa.

Éra *T. Pacala* ne-a pacalitu cum se cade.

In ceea ce privese valórea interna a propriiloru piese prelese, ele au datu probe necontestabili de o diligintia si o gandire mai seriósa, ceea ce este nu numai de ajunsu pentru inceputu, déra chiaru si de laudatu.

Intru adeveru frumósa pornire spre frumosu, bunu si folositoru.

Am sá observu inse si unele defecte mai notorióse:

„*Influint'a sciintiei si culturei a-supr'a omenimeii*“, érá unu titlu pré mare, pré multu apromitiatoriu, pré intinsu pentru un'a mica disertatiune a unui elevu. Éra limb'a érá, pré á la Blasiu, pré latinisatu, vreu sá dicu pré paseresca.

Audiam pe a-fore, dupa esire, pre multu maestrii vorbindu. A, dlu *F. Leuc'a* frumosu a vorbitu, déra n'am intielesu ce a vorbitu.

Intrebu pre junele Leuc'a: voitu-a Dsa a luminá cu disertati'a sa pre intielegint'i, ori mai multu pre cei mai pacurari?

Déca a voitu pre acesti d'in urma — precum o credu eu, — a-poi sá o scie, cá cu latin'a remane la nemie'a.

In „*Valórea opiniei publice in reportu cu fericirea omulu*“, unu titlu mai modestu, am afátu o limba mai popularu, studiu frumosu, argumente bune si in pro si in contra; déra conclusiunea a fostu siúchiata de totu.

Cu totii amu remasu *neorientati*, cá cine déra are dreptu.

* * *

Dupa munca serbatória.

Tenerimea intréga (a-fore de 1--2), in frunte cu unii profesori, éra in códa cu nescare fostu ieri a-l-alta ieri colega, a-poi linga-blide, adi inse (dreptu meritu pentru lingesiri) domnu mare si sfetnicu einstitu cu lacatu pe gura, s'a usu sá-si petréca la bereri'a *nationale* a lui Bauer. (Adica este nationale in cátu adi in tempurile ceste grele, numai nat'i lu sustiene, va sá dica numai perlit'a nat'ia mai are bani — de aruncatu.)

In spre Bauer totu pasiau cu o greutate óre-care, faciele vocele, si-luau aerulu de mari barbati, unii plans de *ambiti*, fia-care se sentiá cu unu capu mai inaltu: *for* amun'a lorú elocotiá de bucuria, cá-ci nobil'a ambitia érá sá se...

Conductulu pareu atátu de narotia si... a, ca a unui generariu mare dupa reportarea unei invingeri stralucice. Fericite terenetie! fericiti ési de... stasi si ilusiuni!

Si s'au petrecutu pone in diori, *si se patrio*.

Pe banii adunati la cassa pentru scopulu societatiel'?

Na sciu.

Voitu vedé socót'a, care precum am observatu trebuiesce sá resulte unu venitu de 60—70. fl.

* * *

Am scrisu aceste. parte in gluma, parte seriosu, in sperantia, cá se voru aprecia cu acea bunavointia, cu care s'au scrisu.

— Errando discimus!

S.

Proprietariu, editoriu si redactoru respunditoriu: **Mircea B. Stanescu.**

Publicatiune tacsabili.

Nrulu 11707.
1876. Cart. fond.

3--2.

Publicatiune de licitatiune.

D'in partea Tribunalulu regescu d'in Temisiór'a, ca autoritate de cartea funduaria, se face pr'in acést'a cunoscutu, cá ordinandu-se sá se vinda in licitatiune (mediatu) diumetatea d'in cas'a si fundulu intrevilanu de sub nrulu conscriptionalu 158 d'in preuna cu diumetatea d'in o sesiune pamentu aratoriu, ce se afla in cartea funduaria pentru St. *Miclausulu* micu (*Kis sz. Miklós*) la nrulu 147, estimate in 1133 fl. v. a. si cari cuote de diumetate competu convincatului *Mitru Dimitrievicu*, mai de parte, in casu de necesitate diumetatea d'in cas'a nrulu conscriptionalu 13. d'in preuna cu totu atát'a d'in fundulu intrevilanu estimate in 70 fl. v. a. aflatórie in cartea funduaria d'in St. *Miclausulu* micu la nrulu 13. care cuota de diumetate acum disa este a convincatei *Jul'a Nicolinu*, si preste totu cari realitati sunt dejá judecatoresce cuprinse dela *Mitru Dimitrievicu* si *Jul'a Nicolinu* pentru escontentarea pretensiunei lei *Mariuti'a Munténu* in valóre de 40 fl. v. a. capitalu si accesoriele legali — terminulu de licitatiune s'a defisu pe diu'a de 15 Februariu, 1877. si in casu de trebuintia pe 15. Martisioru 1877. calendar. nou, in ambe rondurile la 10 óre ainte de amédi, la cas'a comunale d'in St. *Miclausulu* micu. — Despre ce se face cunoscutu concurentiloru. cu aceea observare, cá cei ce ar voi sá liciteze voru avé a depune ca cautia 10% d'in pretiulu de estimatiune, care va servi totu de o data si ca censu de esclamatu, si cá imobilele d'in cestiune, numai in casulu, candu pretiulu imbiatu ar trece preste celu alu estimatiunei, se voru dá la prim'a licitatiune, éra la a dou'a si sub acei'a in favorea celui ce va promite mai multu.

Pretiulu de cumparare restante este a se platí in restempu de 3 lune; éra in posesiune va intrá cumparatoriulu numai dupa ridicarea licitatiunci la valóre.

Cele a-l-alte conditiiuni se potu vedé in cancelari'a cartiei funduaria a acestui judeciu.

Creditoriul ipotecari, cari nu sunt domiciliati pe teritoriulu acestui judeciu, se invita, a-si denumi representati de a-ici d'in locu. spre a-i representá cu ocaziunea impartirei pretiului de vindicare, dreptu-ce dinsi numele acelor'a sá le substérna a-ici pone la terminulu de licitatiune, cá-ci la d'in contra voru fi representati pr'in avocatulu *Alesandru Bugarszky*, ca curatore denumitu d'in oficiu.

Totu de o data se solicitéza toti acei'a, cari ar voi sá-si vindice ce-va titlu de proprietate, séu óre-care altu dreptu de cercare, facie de nemisicatóriele pemonate, ca in restempu de 15 zile dela ultim'a publicare a acestui afisiu, amesuratu §-lui 466. d'in proc. civ. sá-si inainteze petitele lorú de pretendiune a-ici.

Dela Tribunalulu regescu, ca autoritate de cartea funduaria.

Temisiór'a, in 30 Novembre, 1876.

Mauriciu Tomcsányi, m. p.
presedinteie Tribunalulu reg.

(J. s.)

Nicolau Thuránszky, m. p.
notariulu consiliului.